

عضو انجمن تولید کننده سموم: ارز نیمایی یک رانت است

عضو انجمن تولید کننده سموم گفت: ۱۶۰۰ میلیون دلار ارز نیمایی به نهاده‌های کشاورزی تخصیص داده شده که نصف این مبلغ صرف واردات شده است و هیچ نظارتی هم بر آن وجود ندارد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی، حمد شفیع ملک زاده؛ مدیر اجرایی اتاق اصناف کشاورزی (موافق) فریبرز جهان تیغی؛ عضو انجمن تولید کننده سموم (مخالف) (در دیگر استودیو) ابوالقاسم مرادی؛ معاون کنترل آفات سازمان حفظ نباتات کشور درویژه برنامه بالاتر درخصوص تخصیص ارز نیمایی به واردات نهاده‌های کشاورزی به گفتگو پرداختند.

مجری: رهبر انقلاب در دیدارهای اخیر خود، رقابت واقعی را یکی از ارکان مهم انتخابات عنوان کردند، به این معنی که میدان برای حضور دیدگاه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و فرهنگی باز باشد تا همه جریان‌ها بتوانند با همین تفاوت دیدگاه هایشان در مسابقه بزرگ انتخابات؛ یک رقابت واقعی را شکل دهند و یک حضور فعالانه‌ای در این میدان به ثبت برسانند. یکی از موضوعاتی که در بخش کشاورزی اختلاف نظر دارند این است که ما برای واردات نهاده‌های کشاورزی؛ مشخصاً سم و کود، ارز ۲۸ و ۵۰۰ اختصاص دهیم یا نه؟ اساساً چند سؤال اینجا مطرح است بین طیف‌های مختلفی که در این حوزه فعال هستند این است که کلاً تأمین سم و کودمان چقدر باید مبتنی بر توان و تولید

داخل باشد؟ چقدرش باید ارز ۲۸ و ۵۰۰ بگیرد، اگر قرار است وارد کنیم، آیا باید به این واردات محصول تمام شده هم ارز ۲۸ و ۵۰۰ مثل وارداتی که برای نهاده اولیه تولیدکننده‌های سم و کود است، به آنها هم ارز ۲۸ و ۵۰۰ دهیم، طبیعتاً تولیدکنندگان، مخالف این موضوع هستند. از طرف دیگر موافقان و طرف واردکنندگان نهاده‌های کشاورزی می‌گویند که کیفیت تولید محصولات داخلی خوب نیست و طبیعتاً باید از واردات هم حمایت شود تا ما بتوانیم آن چه که خودشان می‌گویند امنیت غذایی بیشتری داشته باشیم، پاسخ همه این سؤال‌ها در مناظره این قسمت از بالاتر خواهد بود.

سؤال: آقای جهان تیغی اساساً این مخالفت از کجا می‌آید و به چه دلیل شما مخالف تخصیص ارز ۲۸ و ۵۰۰ برای واردات نهاده‌های کشاورزی هستید؟

جهان تیغی: عضو انجمن تولیدکننده سموم؛ ما با رقابت که مخالف نیستیم، ولی ایران تنها کشوری است در دنیا که در یک شرایط ارزی نامساعد و شرایطی که واحدهای تولیدی اش به حمایت احتیاج دارند، یارانه‌ای پرداخت می‌کند به یک کالای خاص و یارانه‌ای که برای واردات آن کالا می‌دهد بین دو تا سه برابر یارانه‌ای که برای تولید داخلش می‌دهند، یعنی دولت می‌گوید اگر این خودکار را شما تولید کنی، یک دلار می‌دهم ولی اگر از خارج بیاوری سه دلار یارانه‌ای می‌دهم، این یک روش غیرمنطقی و نابرابر است که تولید سموم کشاورزی را در کشور به خاک سیاه می‌نشانند.

سؤال: آقای ملک زاده شما نظرتان چیست؟ با آقای جهان تیغی موافقید؟

ملک زاده: البته بنده به عنوان یک کشاورز و یک نماینده کشاورز در اتاق اصناف کشاورزی، مطالبم را عرض می‌کنم و امیدوارم هیچ کس چنین ذهنیتی به خود راه ندهد که فکر کند من به عنوان واردکننده سم یا کود هستم یا خدای ناخواسته در این زمینه می‌خواهم به عنوان موافق صحبت کنم. ما اول امیدواریم در هیچ موردی در کشور انحصار ایجاد نکنیم در تولیدات و سایر موارد و ثانیاً اگر به فکر تولید و صلاح مملکت هستیم و مسائلی که مد نظر است قاعداً باید به کیفیت نگاه کنیم. واقعیت این است که ما موافق تخصیص ارز هستیم ولی با عنایت به این مواردی که عرض می‌کنم؛ ما چندین دهه است که تولید می‌کنیم هم در داخل و هم وارد می‌کنیم از کشورهای دیگر، اما متأسفانه، چون به آن شکل که انتظار میرفت باید مدیریت شود و بحث نظارت و کنترل صورت بگیرد و این اتفاق نیفتاده، دود این موضوع به چشم تولیدکننده ما رفته و از طرف دیگر مصرف‌کننده‌ای که دارد محصولات کشاورزی را مصرف می‌کند. ولی اعتقاد ما این است که اگر

تخصیص ارز قرار است صورت بگیرد، به محصولات با کیفیت و برندهایی که در دنیا وجود دارد و ما میتوانیم محصولاتی وارد کنیم که فردا هم کشاورز بخواهد هزینه کمتری پرداخت کند و همین این که به عنوان مصرف مواد شیمیایی ما نخواهیم بیش از حد آن استاندارد یا نرمی که لازم است بتوانیم آن سم را مصرف کنیم. اما اگر بنا باشد این ارز را به یک شرکت‌هایی که کیفیت لازم را ندارد و در خارج بعضاً با آن مواجه هستیم که شرکت‌هایی در چین، هند، اردن، عراق و خیلی از این کشورها هستند که محصولش می‌آید؛ واقعاً از لحاظ کیفیت لازم، کمترین حد را برخوردار هستند، این باعث می‌شود کشاورز متضرر شود. اما من عرضم این است که باید تخصیص ارز حتماً برای کمک به کیفیت نهاده؛ چه در رابطه با سم و چه در رابطه با کود صورت بگیرد که ان شاء الله کمک کنیم به تولید سالم و پایین آوردن هزینه تمام شده برای محصولاتمان.

سؤال: آقای جهان تیغی شما موافقید با آقای ملک زاده؟
جهان تیغی: آقای ملک زاده یک صورت مسأله‌ای را عنوان می‌کنند که خیلی قشنگ است که ما ارز ارزان بدهیم که کیفیت بالا برود؟ اتفاقاً من می‌گویم؛ همین ارز ارزان مانع ارتقای کیفیت است، برای این که رقابت را از بین می‌برد، دیگر شما سهم از بازارت به کیفیت کالایت بستگی ندارد، به میزانی که بتوانی از این رانت ۲۸ و پانصدی بگیری؛ آن سهم بازارت را تعیین می‌کند. وقتی هم گرفتی دیگر انگیزه‌ای نداری که بروی دنبال کیفیتش باشی. یکی از بزرگترین صدمه‌ها را به رقابت برای کیفیت همین ارز ۲۸ پانصدی می‌زنند.

ملک زاده: من عرضم این است، من باید این کاری که انجام می‌دهید، بحث نظارت و کنترل را روی آن به درستی انجام دهید. ما چندین دهه است این کار را از طریق یا بخش‌های دولتی یا خصوصی انجام می‌دهیم که هیچ ارتباطی با خود تولیدکننده ندارند. تولید کننده خود شرکت‌های تعاونی بسیار بزرگ و زیاد، اتحادیه‌های تعاونی و تشکلهایی را دارند که تمامی بهره برداران بخش کشاورزی در همه فعالیت‌ها، در تمامی این شرکت‌ها و اتحادیه‌ها عضو هستند. اگر از طریق این شرکت‌ها، این اتفاق بیفتد، شما مطمئن باشید که هم به درستی کارشان را انجام می‌دهند، محصول سالم و نهاده سالم را وارد می‌کنند و اگر اتفاقی می‌افتد در رابطه با ارزی که شما می‌فرمایید؛ سود این ارز هم به جیب کشاورزان و اعضای آن اتحادیه‌ها می‌رود و در نهایت برای نظارت به این کار، اتاق اصناف کشاورزی که تمام ظرفیت‌های قانونی را امروز برای نظارت دارد، می‌تواند به عنوان دستگاه ناظر روی همین اتحادیه‌ها و تشکلهای بخش خصوصی به خوبی کنترل و نظارتش را انجام دهد در کنار دستگاه‌های متولی که سازمان حفظ نباتات است

و ما نهایتاً یک خروجی خوبی داشته باشیم که صرفاً کمک شود هم تولید کنندگان ما در داخل با توجه به شرایطی که ایجاد می‌شود سعی کنند به خوبی محصولی که تولید می‌کنند کیفیت لازم را مد نظر قرار دهند و بیشتر بحث روی کمیت و بحث درآمدی و اقتصادی نباشد تا آن شاء الله یک رقابت خوبی ایجاد شود بین تولید کننده داخل و آن وارداتی که اتفاق می‌افتد و همین باعث می‌شود تولیدات ما در کشور به خوبی جوابگو باشد تا من کشاورز و تولید کننده صلاح را در این می‌بینم که محصول داخل را مصرف کنم.

سؤال: فکر می‌کنم آقای جهان تیغی اساساً با اصل قضیه مشکل دارید، درست است؟

جهان تیغی: من می‌گویم آن طور که آقای ملک زاده می‌گویند ارز ۲۸ و پانصدی خوب است برای این که کمک شود به کشاورز، کمک به کشاورزش قشنگ است ولی این که ارز ۲۸ و پانصدی به کشاورز کمک می‌کند، چنین چیزی نیست. این یک رانت است، اولش من دریافت کننده خط اول رانت از آن بهره مند می‌شوم؛ ۳۰۰ تا ۴۰۰ شرکت وارد کننده؛ تولید کننده هستیم، دولت می‌خواهد روی این ۴۰۰ تا نظارت کند نمی‌تواند، بعد می‌رود در ۱۰ هزار نقطه توزیع، یک رانت است دیگر. آن ۱۰ هزار نقطه توزیع را چه کسی می‌خواهد نظارت کند؟ اتحادیه تعاونی می‌خواهند نظارت کنند؟ بعد می‌رود در چهار میلیون بهره بردار کشاورز؛ اصلاً قابل نظارت نیست، این در تمام دنیا اثبات شده است؛ با سیستم پلیسی و تعزیراتی نمی‌شود اینها را کنترل کرد. عرضه و تقاضا، فکر می‌کنم شما هم اصناف هستید؛ طرفدار یک اقتصاد باز، عرضه و تقاضا در یک سیستم؛ بهترین کنترل کننده و بهترین ارتقاء دهنده کیفیت است. ما طرفدار یک سیستم رقابتی هستیم که همه در شرایط برابر باهم رقابت کنند. متأسفانه در ایران برعکس است، یعنی آمدند به واردات سه برابر کمک می‌کنند، تولید را پایین‌تر می‌بینند. اصلاً امکان رقابت برای ما نیست. ۱۶۰ میلیون دلار ارز ۲۸ و پانصدی در این صنف توزیع شده، نصف آن را دادند به واردات؛ با چه ملاک و معیاری؟ برای کالایی که امکان تولید داخل داشته و با کیفیت خوب هم تولید می‌شده، ما در مملکت یک مشکلی داریم، هر چهار سال یک بار می‌رویم چرخ اختراع می‌کنیم، حالا چرخي هم که اختراع می‌کنیم مربع است، بعد می‌بینیم نمی‌چرخد، دوباره می‌رویم از اول. من از زمان آقای عادل، زمان هاشمی رفسنجانی یادم هست که این سیستم ارز دو نرخی شروع شد و بعد گفتند جواب نداد، دوباره انجام شد در سه هزار و ۵۰۰ تومان، ۱۸ هزار تومان، تا الآن که در ۲۸ هزار و ۵۰۰ است. جالب است همه مسئولین مملکت هم می‌گویند چیز خوبی نیست. چیز خوبی نیست، بردارید. یک نفر آدم شجاعت این را پیدا کند این را بردارد.

سؤال: یعنی با اساس آن مشکل دارند، می‌گویند برخلاف فرمایش شماست که می‌فرمایید رقابت را تشدید می‌کند.

ملک زاده: من هم در این زمینه این را هیچ وقت قبول نمی‌کنم که رانتهی ایجاد نمی‌شود، مشکلاتی پیش نمی‌آید بلکه این مسائل را داریم، این که می‌فرمایید نظارت اصلاً امکان‌ناپذیر نیست، فکر نکنم صحیح باشد. جهان تیغی: در این حجم نیست.

ملک زاده: نه، عرض کردم موافقیم ولی با توجه به شرایطی که عرض کردم. الان زمانی که این تشکلهای حقوقی مسئولیت این کار را بگیرند، ما چندین دهه آمدم به طرق مختلف از طریق افرادی که به هر شکلی آمدند این مجوز واردات را گرفتند، این کار را دارند انجام می‌دهند، نظارتی هم روی آن صورت نمی‌گیرد، باعث ایجاد رانت و مشکلات دیگر می‌شود، الان ما بیایم سیستم را تغییر دهیم. باید حتماً یک راهکاری وجود داشته باشد، وگرنه اگر قرار باشد ما با این شرایط فقط به فکر تولید داخل باشیم و حمایت نشود از آن وارد کننده‌ای که می‌خواهد سموم با کیفیت خارجی را وارد کند، قطعاً هیچ اتفاقی نخواهد افتاد. من درست است که کشاورز هستم، اما یک کارشناس کشاورزی هستم، رشته ام هم گیاه پزشکی بوده و در بحث توزیع نهاده‌های کشاورزی هم سال‌ها دارم کار می‌کنم، ولی بعضاً با کشاورزان، چون در ارتباط هستم و خود با مسئولان آشنایی دارم، بارها و بارها اتفاق افتاده که نارضایتی بسیار بسیار زیادی در بین کشاورزان وجود داشته برای محصولاتی که داخل بوده، نه برای محصولات خارج نبوده، برای محصولات بدون برند و بی کیفیت شرکت‌های خارجی هم اتفاق افتاده، اما اگر ما نخواهیم یک راهکار درستی داشته باشیم که این اتفاق بیفتد و کمک شود به این موضوع که کیفیت مد نظر قرار بگیرد، قطعاً تا هر زمانی که ما پیش می‌رویم این مشکل را داریم که کشاورز ما امروز مجبور می‌شود یک محصولی را، چون به درستی روی آن کار نمی‌شود، یک محصول بی کیفیتی را مصرف کند و نهایتاً چندین بار هم استفاده می‌کند، می‌بیند هیچ جوابی که نمی‌گیرد، خسارت هم به او وارد می‌کند و هزینه اش هم چند برابر می‌شود. ما می‌گوییم باید از آن محصول خارجی با حمایتی که اتفاق می‌افتد، این حمایت برای تولیدات داخلی هم باید صورت بگیرد، ولی ما به جای این که بگوییم اصلاً هیچ حمایتی صورت نگیرد، قطعاً اگر اتفاق نیفتد، محصول خارجی که وارد می‌کنند کشاورز باید با چندین برابر قیمت تهیه کند. اما اگر نظارت شکل بگیرد، آن وارد کننده به جای این که رانت ایجاد کند و درآمد چند برابری برای او داشته باشد که به قول معروف؛ با ارز نیمایی یا ارز ترجیحی نرود محصول را وارد کند بعد بیاید با ارز آزاد به مصرف کننده، کشاورز ما و

تولید کننده بفروشد. این باید نظارت شود و تنها راهش این است که این را بسپارند به خود تشکلهای و اتحادیه‌هایی که امروز می‌دانند چگونه باید برای اعضای خود مدیریت کنند و نهاده‌ها، ادوات، امکانات و تمام این چیزهایی که لازم است خودشان خریداری کنند.

سؤال: یک تناسب حمایت از واردات و حمایت از تولید داخل از نظر شما چقدر باید باشد؟

جهان تیغی: ما اصلاً حمایت نمی‌خواهیم، شرایط برابر می‌خواهیم، چه کسی گفته ما حمایت می‌خواهیم؟ ما داریم در کشورهای دور و بر خود صادرات می‌کنیم، آن جا؛ سم اروپایی، ترکیه، هند و چین است، سم ما هم می‌خرند، هیچ حمایتی هم از ما نیست. ما داخل کشور خودمان مشکل داریم، یعنی در داخل کشور، خوشبختانه آقای مهندس در همه حلقه‌های توزیع بودند، این که می‌گویند باید از کشاورز حمایت شود؛ بله، ظاهر آن این است که ما داریم ۱۶۰ میلیون دلار؛ دلار ۲۸ و ۵۰۰ می‌دهیم، مال کشاورز است. اولاً که این مال همه ملت است و مال گروه کشاورزی نیست. بعد هم ملت این را می‌خواهد بدهد به آن کشاورزی که گندم تولید می‌کند. چقدر این ۱۶۰ میلیون دلار نصیب گندم‌کارمان می‌شود؟ چقدرش نصیب فلفلی می‌شود که می‌رود روسیه، نصیب هندوانه‌ای می‌شود که می‌رود قطر. آنها بیشتر می‌گیرند از این، به جای این که بیایند این یارانه را به سم بدهید، بیایید محصول کشاورز را به قیمت واقعی بخرید، اجازه صادرات به او بدهید. یک روش‌های عجیب و غریبی، چه کسی گفته این یارانه به نفع کشاورز است؟ این ۱۶۰ میلیون دلار؛ ۲۰ درصدش هم گیر کشاورز نمی‌آید، یک مقداری من تولید کننده می‌خورم، یک مقدارش را زنجیره توزیع می‌خورد، یک مقدارش را آن کشاورزی که جزو آن گروه کشاورزی که ما می‌خواهیم حمایت کنیم نیست؛ کشاورز قدرتمند و بزرگ است و محصولات صادراتی گران قیمت دارد، نصیب آن می‌شود. چقدرش نصیب گروه هدف ما می‌شود؟ و این قابل کنترل نیست و با سیستم نظارتی نمی‌توانیم کنترلش کنیم.

ملک زاده: آن قانون‌گذار و کسی که آمده این طرح را مد نظر قرار داده و سیاستمداری که آمده این موضوع را عنوان کرده، قطعاً برای حمایت از کشاورز بوده، برای حمایت از واردکننده و تاجر که نیست. ولی این که پشت این قضیه چه اتفاقی می‌افتد، اگر دیده نشده ما اینها را باید ببینیم و اصلاح کنیم، اما این که بیایم صورت مسأله را پاک کنیم و شرایطی ایجاد نشود که آن محصول و نهاده با کیفیت وارد شود، قطعاً مشکل ایجاد می‌کند. بله شما می‌فرمایید یارانه را، قیمت محصول کشاورز را بالا ببرند، از این طرف هم ما مشکل داریم،

الآن به هیچ عنوان قانون‌گذارها و تصمیم‌گیرندگان دولتمردان ما اجازه نمی‌دهند که محصول کشاورز بی‌رویه بالا رود، چون می‌گوید پشت آن تورم است. یعنی ما هم از آن طرف گرفتاریم و هم از این طرف. من کشاورز الآن یک محصول با کیفیتی می‌آیم مصرف می‌کنم، فرض کنید یک سم مثلاً از شرکت بایر آلمان با کیفیت عالی، درست است پول بیشتری می‌دهم، یک بار مصرف می‌کنم، برای همیشه نتیجه می‌گیرم، خیلی هم عالی است برای من، اما بعضاً من نمی‌گویم تولیدات داخل با کیفیت نیست ولی این را باید بپذیریم که خیلی از شرکت‌های داخلی مان، تولیداتشان آن کیفیت لازم را ندارند و خیلی از واردکننده‌ها. اکثر وارداتی‌ها شاید بیشتر بر می‌گردد به همین شرکت‌های چینی، هند و جاهای دیگر که کیفیت لازم را ندارند، اما بحث من این است که کشاورز می‌رود سه تا چهار بار آن سم بی‌کیفیت را می‌گیرد مصرف می‌کند، جواب نمی‌گیرد، خسارت هم به او وارد می‌کند، بعد برآورد می‌کند می‌بیند دو برابر آن سم خارجی که گرانتر بوده برای او هزینه افتاده، اینها را باید به هر حال یک راهکاری پیدا کنیم.

جهان تیغی: این دلار رانتهی است که اجازه می‌دهد آن سم بی‌کیفیت بیاید. اگر بازار رقابتی بود، کسی مصرف سم بی‌کیفیت می‌آورد، نمی‌توانست بفروشد آن را و دیگر این کار را نمی‌کرد.

ملک زاده: ما الآن مجلس شورای اسلامی را تشکیل دادیم، وظیفه اصلی آن، نظارت بر عملکرد دستگاه‌های اجرایی است. این مجلس باید کمک کند، راهکاری داشته باشد، این نظارت شکل بگیرد تا این اتفاق نیفتد. ما نمی‌توانیم مسئولیت دیگران را که کاری نمی‌کنند، امروز به گردن بگیریم. شما به عنوان یک تولیدکننده داخل ضربه بخوری، من هم به عنوان یک کشاورز و مصرف‌کننده‌ای که دارم نهاده‌های شما را تولید می‌کنم، فردا این مشکلات و خسارات گریبانم را بگیرد و نگاه می‌کنم می‌بینم هزینه ام با تولید نمی‌خواند، اشتغال از دست می‌رود، از آن طرف هم مصرف‌کننده باید هزینه بالاتری پرداخت کند.

جهان تیغی: بیشترین مشکل‌مان با همین مجلس و تصمیمات غیرکارشناسی آنهاست، به جای این که بیایند یک سیاست بلندمدتی که به نفع مملکت باشد، سیاست‌های به اصطلاح می‌گویند پوپولیستی؛ یک چیزی بگوییم که الآن مردم خوششان بیاید، آینده نگرانه نیست، قوانینی که تصویب می‌کنند، دستورالعمل‌هایی که می‌دهند، آینده نگرانه نیست، فقط همین امروز را بچرخیم، امروز مثلاً ارز ۲۸ و پانصدی بدهیم مردم خوششان بیاید، حالا پشت این چه اتفاقی می‌افتد، خیلی مهم نیست؛ یا نمی‌دانند یا می‌گویند آن بعداً است، فعلاً الآن را رد کنیم. آن چه شما می‌گویید، من یک کلام می‌گویم؛ با دلار رانتهی به آن نمی‌رسیم، غیرممکن است برسیم. هیچ سیستم پلیسی و نظارتی در دنیا نیست که

بتواند این حجم از نقاط را؛ حدود ۴۰۰ وارد کننده و تولید کننده، بیش از ۱۰ هزار نقطه توزیع، چهار میلیون... کدام سیستم، چقدر هزینه می‌برد نظارت بر این.

ملک زاده: ما تنها در نهاده‌ها که این مشکل را نداریم، حتی در محصول تولیدی کشاورز هم متأسفانه این رانت است، چرا؟ نمونه اش مثال می‌زنم؛ ما الآن در کشورمان کشاورزان ما برنج تولید می‌کنند، این دو سه استان محدودی که اجازه این کار را دارند با توجه به وضعیت آبی که دارند. ما شاید حداکثر ۱۰ تا ۲۰ درصد نیاز برنج‌مان وارداتی باشد، ولی متأسفانه ثبت سفارش برای بیش از ۷۰ درصد برای واردات داده می‌شود، این باعث ایجاد رانت می‌شود، ما باید اینها را کنترل و مدیریت کنیم. اما آیا می‌توانیم بگوییم برای همان ۱۰ درصد نیازی که ما داریم، آن واردات حمایت نشود، واردکننده و مصرف کننده حمایت نشود که رانت ایجاد می‌شود؟ رانت را باید دنبالش باشیم که به یک شکلی؛ یک راهکاری برای آن پیدا شود که مشکلش حل شود.

سؤال: آقای مرادی خیلی بحث کیفیت را می‌کنیم، این تناسب بین کیفیت در محصولات داخلی و خارجی را شما چطور می‌بینید و ارزیابی می‌کنید و این که چقدر موافق این هستید که برای این که کیفیت افزایش پیدا کند، ما بیاییم ارز ۲۸ و پانصدی بدهیم به واردکننده؟

مرادی: اینجا فرصت مغتنم است از کشاورزان عزیز خواهش می‌کنم با توجه به کاهش ۴۰ درصدی بارشها و افزایش دو و نیم درصدی دما، این باعث شده که آفات زودتر از موعد به مزارع ما حمله ور شوند و دوستان کشاورز بایستی حتماً در این مراحل با پایش و پایش آگاهی و مراجعه به مراکز خدمات جهاد کشاورزی و کلینیک‌های گیاه پزشکی، محصولات خود را از گزند آفات حفظ نمایند. وظیفه اصلی سازمان حفظ نباتات؛ دوستانی که اینجا هستند به اتفاق سازمان حفظ نباتات، حفظ محصول از گزند آفات و افزایش تولید است. در اینجا دوستان صحبت‌های زیاد، متفرقه و تکراری کردند. آن چه که آقای جهان تیغی گفتند، در واقع صحت آماری ندارد، ما در واقع در سال ۴۰۲ تا امروز که ۲۴ بهمن ماه است، حدود ۷۵ درصد از سموم ما تولید داخل بوده، ۲۵ درصد سموم؛ آماده مصرف، پس سه برابر صحت ندارد؛ این مطلب اول. مطلب دوم؛ ما الآن...

سؤال: آقای جهان تیغی می‌فرمایند دلاری اش هم دارید به ما بگویید؟ جهان تیغی: بحث ما سر دلار است؛ دلاری اش را بگویید.

مرادی: دویست میلیون یورو هزینه شده است. در بحثی که الآن هست، این طور که دوستان می‌گویند، نیست. ما در یک سیاست واحد و رویکرد مناسب، هم به سموم داخل کشور هم به سموم آماده مصرف؛ مد نظر است.

در کیفیت؛ ما کارایی سموم را داریم. کارایی سموم ۱۶ عامل مؤثر است؛ یکی کیفیت است. ۱۵ عامل دیگر هم هست. حالا ما مدام به کیفیت برنگردیم، من در ادامه بیشتر توضیح خواهم داد، اما مباحثی که بیشتر دوستان کردند این چند نکته را بگویم که در کشور الآن این آماری که عرض کردم؛ سموم تکنیکال یا ماده مؤثره‌ای که وارد شده، هیچ کدام از دوستان ما تولید کننده سم نیستند، یک ماده تکنیکالی را از کشورهای دیگر وارد می‌کنیم، آن را فرموله و سنتز می‌کنیم و اینجا به فروش می‌رسانند. پس آن ماده تکنیکال هم همین ارز ۲۸ و پانصدی را گرفته و به میزان ۳۰ هزار تن در سال ۴۰۲ گرفته است. همان وارد کنندگان آماده مصرف هم هفت هزار و ۶۳۰ تن سم وارد کردند که آنها هم همین ارز ۲۸ هزار و پانصدی گرفتند. پس اگر تناسب ببندیم، نسبت میزان ارزی که به ماده تکنیکال داده شده؛ در فرمول‌های داخل، بیشتر است. این یک مطلب، مطلب دوم در خصوص کیفیت؛ ما کیفیت را در سه قسمت؛ سموم آماده مصرف...

ملک زاده: من عذر می‌خواهم فرمودید راجع به بحث تکنیکال من فقط همین راجع به تکنیکال خدمت شما عرض بکنم می‌فرمایید به هر حال بحث تکنیکالی که داریم وارد می‌کنیم و اکثر تولیدکننده‌های ما هم از این تکنیکال دارند استفاده می‌کنند و سم تولید می‌کنند آیا آن تکنیکال این یارانه و ارز به آن تعلق نمی‌گیرد؟
مرادی: چرا تعلق می‌گیرد.

ملک زاده: خب آن امکان اینکه رانت ایجاد بکند ندارد؟
مرادی: ما ببینید سازمان حفظ نباتات حضرت عالی چند بار فرمودید بحث نظارتی را به تشکله‌ها بدهند خب این خوب است، اما سازمان حفظ نباتات بر اساس وظایف ذاتی که دارد ماده ۱۷ قانون ۳۱ آیین نامه و سایر دستورالعمل‌ها و قوانین بالادستی نظارت سنگین و محکمی را بر فرمول‌تورها آماده مصرف دارد من در حد مختصر توضیح می‌دهم بعداً بیشتر توضیح می‌دهم.

سؤال: فقط یک نکته ای، چون رد نشدیم تا از مقوله‌ی ارز آقای جهان تیغی یک نکته‌ای داشتند با آمار شما.

جهان تیغی: آماری که انجمن تولید کنندگان سموم دارد حدود ۱۶۰ میلیون دلار ارز یارانه‌ای تخصیص داده شده ۵۱ درصدش یعنی چیزی حدود ۸۰ میلیون دلارش را به تولیدکننده‌ها دادند ۴۹ درصدش را به واردکننده‌ها، اگر آمار آقای مهندس بیشتر از این ۱۶۰ است که خب آن ۴۰ تا هم جای سؤال دارد به تولیدکننده‌ها ندادند آن را به چه کسی دادند من نمی‌دانم ولی الآن بحث ما روی دلار است اینکه آقای

مهندس آمار تناژی می‌دهند یک مغالطه‌ای است.

جهان تیغی: آقای مهندس بحث سر دلار است بر سر تناژ نیست چقدر دلار را دادین به واردات و چقدر دادین به تولید داخل؟

مرادی: ببینید ما این آقای جهان تیغی که اینجا خدمت شما نشستند یک روی سکه تولید کننده‌ی خوب ماست روی سکه‌ی دیگر واردکننده‌ی سموم آماده مصرف خوب ما هم هست همین امسال ۱۶۳ تن سم وارد کردیم اگر ایشان معتقد است دلار ندهیم آن قسمت را بگذارید کنار.

جهان تیغی: من شرمسار هستم که به عنوان یک تولید کننده ۱۰ درصد ارزی که گرفتم برای واردات اختصاص دادم واقعا شرمسارم ولی شرمسارتر از من باید آن سیستمی باشد که من تولید کننده را هول داده سمت واردات، آقای نیک بخت همشهری عزیز من باید عرق کند از این شرم.

مرادی: آقای جهان تیغی نیاز هست که با همدلی، توافق و کمک همدیگر این مسیر را پیش ببریم ببینید من در خصوص کنترل کیفیت دو دقیقه اگر اجازه بدهید صحبت کنم.

سؤال: بله بفرمایید فقط آن آماره را اگر جزئیاتش را بفرمایید سؤال آقای جهان تیغی بگویید چقدرش را این ارز تخصیص داده شده به واردات چقدرش به داخلی‌ها هم ممنون می‌شوم.

مرادی: ببینید ما این بحث را، چون به صورت در واقع شرکت‌هایی که ماده تکنیکال را وارد کردند تعدادشان ۳۹ شرکت بوده آماده مصرف ما ۷۸ شرکت بوده که تعداد اقلامی که وارد کردند ماده مؤثر در واقع ۱۱۶ قلم سم بوده، سموم آماده مصرف ۱۳۹ قلم، این ظلم است به سازمان حفظ نباتات و دولت است که ما بگوییم از حمایت از تولید داخل نمی‌کنیم در یک پروسه‌ی کمتر از ۱۰ سال.

سؤال: خب ببخشید از این دو تا آماری که گفتید چقدرش را داخلی‌ها استفاده کردند و چقدرش را واردکننده‌های محصول نهایی؟

مرادی: من الان حالا اجازه بفرمایید آن را حالا از آن بگذریم تا بعد خدمتان عرض می‌کنم.

جهان تیغی: نه نگذریم برای چی بگذریم من آمارش را دارم ۵۱ درصد تولید داخل گرفته ۴۹ درصد واردات گرفته که از این ۴۹ درصد بخش عمده آن برای کالایی بوده که امکان تولید داخل داشته شما به عنوان متولی به عنوان کسی که توزیع می‌کرده شما این ارز امانت بوده دست شما، شما کالایی را که می‌توانست با تولید داخل با دو دلار ارز تولید بشود رفتید با ۴ دلار آماده اش را وارد کردین.

مرادی: اینکه ببینید بخشی از صحبت‌های آقای ملک زاده، ما قبول داریم ما بایست به کشاورزهایمان حق بدهیم حق انتخاب بدهیم حق رقابت بدهیم الآن بعد از چند دهه ببینید در صنعت خودروسازی بحث رقابت باز هم پیش آمده در واقع اگر این بحث رقابت نباشد و انتخاب کشاورز، ما نمیتوانیم محصول با کیفیت و سالم را در مجموعه‌ی سبد خانوارها داشته باشیم این یک مطلب، مطلب دیگر اینکه ما در کل پروسه هر دو قسمت را داریم حمایت می‌کنیم ما ۲۵ قلم از سموم تولید داخل که به اندازه‌ی کفاف و با کیفیت تولید شده ممنوعیت واردات داریم یک لیستی هم اخیراً دادن انجمن تولید کنندگان که آن لیست هم به مراجع ذی صلاح داده شده نکته‌ی دیگر که در حمایت از تولید داخل انجام شده بحث تعرفه گذاری است علی رغم ممنوعیت ماده ۱۶ و تبصره‌ی قانون افزایش بهره وری در چند سال اخیر تعرفه گذاری بین سموم آماده‌ی مصرف و تولید داخل انجام گرفته که یک تعادل و تناسبی برقرار بشود.

جهان تیغی: ۵ درصد اختلاف داریم ما، ۵ درصد در تعرفه اختلاف داریم در یارانه‌ای که شما دارین به واردات تولید داخل می‌دهید من یک مثال بزنم بینندگان ما این را متوجه بشوند به من تولید کننده می‌گویند اگر تو این خودکار را داخل کشور تولید کنی ما به شما ۱ دلار یارانه می‌دهیم ولی اگر همین را بروی از خارج وارد کنی از چین، هند یا هر جای دیگری به شما ۳ دلار یارانه می‌دهیم آیا این هست یا نه؟ آقا شما برای سم فقط برای تکنیکال‌ش داری یارانه می‌دهی اگر همین را دارم همه اش را وارد کنند می‌گویی بطری اش را می‌دهم حلالش هم می‌دهم آموکسیپاتی هم می‌دهم تکنیکال‌ش هم می‌دهم. مرادی: شما صورت مسئله را به شکل دیگر می‌بینید که نظر خودتان هست ما

می‌گوییم ۷۵ درصد از سوم مصرفی کشور در واقع تولید داخل است، بر اساس آماری که تا امروز از سال ۴۰۲ آن مطلب صحت ندارد به آن شکل شما به قصه نگاه کنید.

جهان تیغی: شما برای سم آماده برای همه اش یارانه می‌دهید یا نمی‌دهید؟ برای همه اش می‌دهید، ولی برای تولید داخل فقط برای تکنیکال‌ش می‌دهید آقای مهندس تو را به خدا واقعی با هم صحبت کنیم دیگر.

مرادی: من در خصوص تعرفه یک توضیحی هم بدهم؛ ببینید ما یک حقوق گمرکی داریم.

سؤال: الآن یک سؤال از شما پرسیدن اگر این هم پاسخش را بدهید شاید به بحث بهتر کمک بکند یکی شما برای اینکه برای واردات به چقدر از

محصول دارید یارانه می‌دهید یعنی ارز ۲۸ و ۵۰۰، برای تولید داخل به چه قسمتی دارید ارز ۲۸ و ۵۰۰ اختصاص می‌دهید؟

مرادی: ما آقای مهندس در واقع تعداد زیادی شرکت‌های تولید داخل داریم فرمولاتورها و تعدادی شرکت‌های وارد کننده سموم مصرف، با توجه به نظرسنجی که از استان‌ها می‌شود این نظرسنجی در ستاد آنالیز شده اعضاء آن بر اساس نوع محصول، سطح کشت و آفات و بیماری‌ها و علف‌های هرز در واقع سموم تولید یک ساله‌ی کشور به دست می‌آید وقتی که به دست آمد تدارک این و تأمین و توزیع بر عهده‌ی این شرکت‌هاست که ما به صورت ماهانه لیستی از این شرکت‌ها و ثبت سفارشاتشان را به معاونت محترم زراعت ارسال می‌کنیم و تماماً ماهیانه آن ارز پرداخت خواهد شد این ارز به صورت ماه به ماه دارد به دوستان پرداخت می‌شود.

جهان تیغی: آقای مهندس مرادی سؤال این بود که اگر این خودکار در داخل کشور تولید بشود شما چقدرش را یارانه می‌دهید؟ اگر همین را برویم وارد بکنیم چقدرش را یارانه می‌دهید؟ شما که جواب ندادید اجازه بدهید من جواب می‌دهم اگر غلط بود شما بگویید غلط است. اگر این خودکار را در داخل کشور تولید کنیم فقط برای جوهرش به یارانه می‌دهند، اگر یک بطری سم هم بروم وارد کنم تولید بکنم فقط برای ماده تکنیکال‌ش به من یارانه می‌دهند میانگین ۳۰ درصد ارزشش، برای ماده مؤثرش، برای ۳۰ درصدش ارز یارانه‌ای می‌دهند ۷۰ درصدش را باید بروم نیمایی بگیرم یا بازار آزاد بگیرم ولی اگر همان را بروم وارد بکنم عین همان را بروم وارد کنم می‌گویند همه اش را به شما یارانه می‌دهیم یعنی به جای یک دلاری که آن داخل با یک دلار باید تولید بکنم ولی اگر بروم وارد کنم ۳ دلار به من یارانه می‌دهند خوب کی هست که همین قدر هم که من ۱۰ درصد کارم را گذاشتم رو واردات آقا دستم درد نکند ولی برای همان ۱۰ درصدش هم من شرمسارم ولی باز هم می‌گویم آقای مرادی شما سیستم دولتی و آقای مهندس نیک بخت بیش از من باید شرمسار باشند که من تولید کننده را سوق دادند به طرف واردات.

مرادی: آقای جهان تیغی حضرت عالی اشراف و استحضار دارید سبد سموم کشور ما ۲۳۰ قلم سموم مصرفی هست از این ۲۳۰ قلم من تک تک حرفه‌ایی که زدید آرام آرام پاسخش را می‌گویم ۳۰ درصد از یا ۳۰ قلم از این سموم مصرفش ۷۰ درصد است سبد سموم کشور هست آنجایی که گفتین روی گندم کمتر مصرف می‌شود برعکس است ما ۳۰ درصد از سموم وارداتی کشور در بحث مبارزه با علف‌های هرز و آفات و بیماری‌ها و سایر موارد خسارتزای گندم مصرف می‌شود پس بیشترین یارانه الآن در بحث سموم آن

محصول استراتژیک گندم دارد توزیع می‌شود که ۶ میلیون هکتار است که در واقع من دیگه به بحث این قسمت گفتم خدمتان عرض کنم بحث دیگری که.

جهان تیغی: آن عرض بنده درست بود یا نه شما برای واردات به همه اش یارانه می‌دهید و برای تولید داخل فقط به ماده مؤثرش، فقط درست است یا غلط همین را بفرمایید؟

ملک زاده: آقای مهندس مرادی من هم به عنوان یک کشاورز خب از این مسائل که اطلاع ندارم این چیزی است که شما به عنوان دستگاه متولی و دولتی در جریانش هستید و آقای جهان تیغی هم خودش به عنوان یک تولید کننده داخل، اما آیا واقعاً این موضوعی که آقای جهان تیغی می‌فرمایند این سند دارد این مستند است؟ و واقعاً همچنین اتفاقی افتاده اگر همچنین اتفاقی بیفتد من هم به عنوان یک تولید کننده و یک کشاورز واقعاً با این موضوع مخالفم که .. برای یک محصولی که در داخل تولید می‌شود یک برابر یارانه باشد آنی که می‌خواهد وارد باشد سه چهار برابر و اگر این حقیقت داشته باشد خب عدالت برقرار نمی‌شود، اما مهم این است که آن یارانه‌ای که برای واردات اختصاص داده شده چه نیتی پشتش بوده آیا به خاطر کمک به تولید کننده ما در داخل هست یعنی تولید کننده محصولات کشاورزی هست کمک به کشاورز هست یا اینکه نه می‌خواهند فقط صرفاً به آن واردکننده کمک بشود؟ این موضوع را خواهشاً برای ما روشن کنید.

سؤال: آقای مرادی این یک کلمه را پاسخ بدهید.

مرادی: من خدمتان عرض کنم که دوستان خیلی نکات پراکنده و زیادی را گفتند.

سؤال: یک سؤال خیلی مشخص داریم این است که الان اگر یک محصولی کامل.

مرادی: آقای بزرگ نسب ما این را قبول نداریم به دلیل اینکه ما ۲۵ قلم سم را ممنوع الورد کردیم حق تعرفه برقرار کردیم بعد سموم آماده مصرف تعادل را ایجاد کردیم و به جهت اینکه از ۲۵۰ قلم سموم مصرفی کشور تعداد زیادی الان در کشور تولید نمی‌شود و ما مجبوریم.

سؤال: نه اصلاً آنها را کاری نداریم ما فقط سؤالمان این است که اگر ما واردات یک نوع از سم را داشته باشیم ما به کل آن یارانه می‌دهیم و مشابهاً برای تولید داخل به بخشی از آن یارانه می‌دهیم این طوری هست؟

مرادی: نه ما یارانه‌ای می‌دهیم خدمتان عرض کردم با آن تعرفه گذاری که انجام می‌شود با سیاست‌هایی که وزارتخانه با حمایتی که از تولید داخل دارد می‌شود این تفاوت خیلی اندک یا اصلاً در حد صفر است.

جهان تیغی: آقای مهندس ببینید ما برای یک مملکت داریم کار می‌کنیم فقط سازمان که نیست جواب این سؤال را بدهید.

مرادی: آقای جهان تیغی یک جمله‌ای هم گفتند که در دنیا هیچ جا این جوری نیست. ببینید دوستان این را توجه داشته باشند که ما در کشور ۴ ماده‌ی مؤثر تولید می‌کنیم و به خودکفایی در آن ۴ ماده رسیدیم، اما بقیه‌ی سموم کشور از دو مسیر در حال تهیه است یکی سموم آماده مصرف که از کشورهای وارد می‌شود که ماده به هر شکل ما نظارت داریم بر تمام فرآیند بر اساس ماده‌ی ۳۸ آیین نامه‌ی حفظ نباتات در واقع این سموم وقتی وارد گمرک شد نمونه برداری می‌شود جناب آقای بزرگ نسب و این سموم در به دوستان هم نامه زدیم اعلام هم کردیم حق توزیع ندارند تا آزمایشگاه برود جواب آزمایش که آمد وارد می‌شود بحث سموم داخل این هم که می‌گوید تنها کشور ۲۰۰ تا کشور حدود ۱۸۵ تایشان مثل ایران وارد کننده‌ی ماده تکنیکال هستند ماده تکنیکال وارد می‌کنند اینکه حالا دوستان فکر کنند سمومی دارند تولید می‌کنند درست ولی این سموم اکثراً همان ماده‌ی مؤثره است که در داخل کشور با اِمولسیفایرها افزودنی‌ها سمومی تهیه و در معرض فروش قرار می‌گیرد و در واقع به نظرم نمی‌رسد که اختلاف خیلی زیادی با آن تعرفه که هست باشد روی این بحث که خدمت شما عرض کردیم.

سؤال: آقای جهان تیغی بخواهیم دقیق‌تر حالا شاید بحث بکنیم الان قیمت محصول تمام شده اگر سمی وارد بشود اگر مصداقی دارید با آن چیزی که در داخل تولید بشود چقدر اختلاف قیمت دارند که ما ببینیم این یارانه چقدر درست به هدف اصابت کرده است؟

جهان تیغی: بسته به نوع سم سهم قسمتی که به اصطلاح مشمول یارانه است فرق می‌کند دیگر.

سؤال:، چون دولت دارد ارز ۲۸ و پانصدی می‌دهد به وارد کننده من تولید کننده توان رقابت با محصول وارداتی ندارم این طبیعتاً این خودش را در قیمت نشان می‌دهد می‌توانید مصداقی بفرمایید؟

عرضم این است که الان شما می‌فرمایید که دولت دارد ارز تخصیص می‌دهد برای واردات محصول نهایی به همین دلیل، چون ارزان‌تر تمام می‌شود شما نمی‌توانید با این رقابت بکنید درست است؟

جهان تیغی: بله.

سؤال: خب این اختلاف قیمتی چقدر است؟

جهان تیغی: بله بین ۱۸ درصد تا ۸۰ درصد و این اصلاً این حاشیه‌ی اختلافه با تعرفه قابل پوشش نیست همین الان آقای مهندس می‌گویند ما تعرفه، اختلاف ما با وارد کننده ۵ درصد است ما کسیم در سه گروه تعرفه ما داریم در یک گروه صفر است یعنی تعرفه واردات با تعرفه‌ی

تولید داخل صفر اختلافشان است در یک گروه ۵ درصد است در یک گروه هم ۱ درصد، ۵ درصد ما اختلاف تعرفه داریم حمایتی که از تولید داخل می‌شود یعنی ۵ درصد است در حالی که اختلاف قیمت تمام شده‌ی ما مینیمم ۱۸ درصد است در بعضی از سموم تا ۸۰ درصد هم می‌رسد چطوری می‌خواهید ۸۰ درصد را شما با تعرفه پوشش بدهید بین ما اصلاً مخالف واردات که نیستیم واردات اصلاً تخم چشم ما ابزار بهبود کیفیت، ابزار رقابت، اما یک رقابت عادلانه و برابر، نمی‌شود که شما به یک نفر سه برابر یارانه بدهید و به یک نفر یک برابر حالا بگویید با هم رقابت کنید این چه رقابتی است کجای دنیا این طوری رقابت می‌کنند هیچ جای دنیا نیست من بله اصرار می‌کنم که هیچ جای دنیا نیست که یک کشوری مشکل ارزی داشته باشد بعد با یک دلار بتواند در داخل کشور ۲ لیتر سم تولید کند بگوید نه من می‌دهم ۵ دلار همین طوری ۵ دلار می‌آورم شما با همین ارزی که دادید به واردات سهم بیشتری می‌توانستید برای بخش کشاورزی با تولید داخل فراهم بکنید چرا این کار را کردید؟ حداقل مینیمم ۳۰ درصد می‌توانستید ارز بیشتری برای کشاورزهای ما تأمین بکنید که هم فضای رقابتی تری ایجاد بشود الآن ببینید محدود شده عرضه تمام شده ما الآن خیلی مواد اولیه می‌خواهیم بیاوریم می‌گویند نه دیگر تمام شده ارز، واردات هم به اندازه کافی انجام شده دیگر شما نمی‌توانید تولید کنید آقا من متقاضی دارم برای سم تولید داخل می‌گویند نه، چون واردات به اندازه کافی انجام شده شما دیگر نمی‌توانید تولید کنید، من یک جمله‌ای برای شما بخوانم به خدا آدم دلش به درد می‌آید نمی‌خواستم از این موضع ترحم و اینها از تولید داخل دفاع کنیم.

سؤال: یک نکته‌ای هم اشاره شد آقای مرادی به آن اشاره کردند و آقای ملک زاده بحث کیفیت اینکه محصول داخلی نیاز دارد که کیفیتش را بهبود بدهد.

جهان تیغی: بله، وارداتی هم همین است ببینید ما هم در واردات هم در تولید داخل سم خوب داریم سم بد هم داریم، اما، چون داستان این رانت و محدودیت حصر رقابتی نیست یعنی آنی که سم خوب بیاورد وارد کند یا سم خوب تولید بکند آن هم می‌فروشد آنی که سم بد هم بیاورد وارد کند و سم بد هم تولید بکند آن هم می‌فروشد، چون ارزان است رانتش را گرفته است توجه می‌کنید آن رقابت را کشته آن ارز یارانه ای.

ملک زاده: آقای بزرگ نسب ببینید من البته خب اولین بار است که این موضوع را می‌شنوم که این بی عدالتی وجود دارد.

مجری: البته ما داخل پرانتز هم بگویم که از انجمن وارد کنندگان هم دعوت کردیم که در مناظره‌ی ما حضور پیدا کنند، اما به هر دلیلی نخواستند و نیامدند.

جهان تیغی: دلیلش اینکه مشکلی ندارند برای چی بیایند در مناظره شرکت کنند مشکلی ندارند یک یارانه توپ دارند می‌گیرند سه برابر تولید کننده دارند یارانه می‌گیرند برای چی بیایند مناظره بکنند بهترین وضعیت برای آنان این وضعیت موجود است.

ملک زاده: اول اثبات این باید مشخص بشود که من کشاورز و تولید کننده واقعا بدانم این اتفاق است، اما خب شاید خیلی این ارتباطی به ما کشاورزان ندارد آن بحثی است که عرض کردم حالا آقای مهندس مرادی می‌فرمایند.

جهان تیغی: آقای ملک زاده به شما ارتباط دارد دلار شما با همین سهمیه دلاری ات می‌توانند سه برابر سم برای شما بیاورند.

ملک زاده: نه نه نه من عرض کردم من آن را در آن بخش خدمت شما عرض کردم حالا، ببین آقای مهندس نگاه، من بحثم این است من نمی‌خواهم از طرف آقای مرادی جواب بدهم من اتفاقاً آقای مرادی می‌فرمایند که شما بحث هایتان پراکنده است بحث هایتان تکراری است ولی من باز هم می‌خواهم این عرض را داشته باشم خدمت شما اولاً که این موضوعاتی که اتفاق می‌افتد ما که هیچ وقت در جریان قرار نمی‌گیریم چه تصمیماتی در بالا گرفته می‌شود و چه اقدام‌هایی اتفاق می‌افتد و کسی هم آمار نمی‌دهد که این واردات این قدر رانت داشته یا نداشته یا این قدر درآمد داشته من مصرف کننده فقط آن چیزی را می‌بینم که باید بیایم در میدان عمل از آن فروشنده خرید بکنم بروم مصرف بکنم ولی اصل صحبت بنده این است که این مسائل باعث نشود که این رقابت حصر بشود یک انحصار در کشور ایجاد بشود مثل همان موضوعی که الان در خودرو و در چیزهای دیگر داریم ولی موضوع بحث کشاورزی، چون محصول مواد غذایی است امنیت غذایی مردم هست ما باید این را خیلی به آن اهمیت بدهیم من کشاورز اگر به من می‌گویند آقا میزان ماندگاری مواد شیمیایی و سموم در محصولت بالاست بعضی وقت که خیلی هم این مسائل را سیاسی می‌کنند اینها همه برمی‌گردد به سموم بی کیفیتی که شاید هم بعضاً تولید داخل باشد همه اش را نمی‌گوییم نمی‌شود بگوییم از خارج هم هست تولید داخل هم بعضاً این اتفاق افتاده من عرض کردم حتی در رابطه با سؤالی که شما فرمودید برای قیمت تمام شده ببینید آقای جهان تیغ من بعضاً برای من اتفاق افتاده سم خارجی را با قیمت سه برابر خریدم ولی قیمت تمام شده محصول من را به شدت پایین آورده، چون عملکردم را برده بالا هزینه‌ی سم پاشی و مبارزه با آفت و امراض را هم برای من کم کرده است.

جهان تیغ: سم داخلی خوب هم داریم؟

ملک زاده: بله سم داخلی خوب هم داریم هیچ کس منکرش نیست ولی خب اگر بی خیال سم وارداتی باشیم که بخواهیم سم با کیفیت وارد بکنیم فردا همین چند تا شرکت داخلی هم به خاطر اینکه نمیتواند رقابت بکند این هم می‌آید از کیفیتش می‌زند مشکل برای من تولید کننده ایجاد می‌کند.

جهان تیغ: آقای مهندس ما اصلاً مخالف واردات نیستیم ولی واردات بدون رانت.

ملک زاده: حالا من عرضم این است قبلاً هم گفتم الان هم دارم می‌گویم آن قسمتش دیگر مربوط به من نمیشود آن را باید دستگاه‌های ناظر خواهشی که داریم ما الحمدلله ۱۰ - ۱۵ تا دستگاه ناظر داریم از سازمان بازرسی گرفته تعزیرات گرفته نمودانم قوه قضائیه و مجلس شورای اسلامی اینها باید بیایند بروند کنترل بکنند که آن رانت.

جهان تیغ: اصلاً پول شما برای کشاورز است بروید برسید.

ملک زاده: یارانه صرفاً فقط برای حمایت از تولید کننده‌ی داخل است تولید کننده‌ی محصول کشاورزی بحثم به تولید کننده‌ی سم و چیزهای دیگر نیست حمایت صرفاً برای اینهاست حالا آن کسی که تصمیمی گرفته که شما می‌فرمایید سه برابر، چهار برابر یارانه‌ی محصول داخل دارد می‌دهد به وارد کننده آن را من نه واقعاً تا حالا به آن رسیدم و نه برای بنده اثبات شده و نه الان مستندی وجود دارد که بگوییم، اما بحثم این است که اگر همچنین اتفاقی افتاده مسئولین مربوطه وظیفه شان هست باید ورود بکنند این مسئله را حل بکنند و اگر این اتفاق هم می‌افتد با شدت باید با آنها برخورد بشود که اینجا هیچ کسی متضرر نشود نه تولید کننده‌ی داخلی، نه کشاورز و نه مردمی که می‌خواهند این محصولات غذایی را مصرف بکنند با کمترین آسیب‌ها.

سؤال: آقای مرادی جمع بندی شما را داشته باشیم، فقط آن نکته تعرفه‌ای که به آن اشاره کردید آقای جهان تیغی توضیح دادند که اختلاف تعرفه‌ای هم خیلی زیاد نیست آن هم پاسخش را بفرمایید.

مرادی: وقت مردم مغتنم است ما امروز وارد یکصدمین سال تشکیل سازمان حفظ نباتات می‌شویم سال ۱۳۰۲ اداره تشخیص ملی آفات و مبارزه با آنها و در این یکصد سال همکاران خدوم و زحمتکش ما بدون چشمداشت و با یک قوت قلبی در حفظ محصولات کشاورزی از گزند و آفات تلاش مضاعفی نمودند و بین ۳۰ تا ۴۰ درصد محصولات کشاورزی را از گزند آفات حفظ کردند.

جهان تیغی: ما بار دیگر می‌گوییم که به عنوان انجمن تولید کنندگان

سموم اصلاً مخالف واردات نیستیم واردات لازم است، اما اگر شرایط برابر بود، اما اگر شرایط برابری به هر دلیلی دولت نمیتواند یک شرایط رقابت منصفانه ایجاد بکند وظیفه اش است که از تولید داخل حمایت بکند کالایی که تولید داخل دارد در این شرایط وارداتش هیچ توجیهی ندارد.

سؤال: یعنی اگر ۲۸ و ۵۰۰ ندهند چه ارزی بگیرند؟
جهان تیغی: مثل بقیه آزاد باشد مرکز مبادله ۳۹ تومان.

ملک زاده: من هم حضور شما عارضم که باز هم عرایضم تأکید دارم و پیشنهاد دارم عرض کردم همین جوری که اصل ۴۴ گفته کار را به بخش خصوصی به مردم خودشان واگذار بکنید اگر واقعاً این اتفاقات دارد میافتد و کسانی دیگر دارند سوء استفاده میکنند رو بحث رانت و این مسائل این را به تشکلهای کشاورزها خودشان واگذار بکنید دستگاه نظارتی آن هم اتاق اصناف کشاورزی است که هم ظرفیت قانونی دارد هم وظیفهی سازماندهی کشاورزها و مشخص میکند که کی استحقاق چه محصولی را دارد که در اختیارش قرار بگیرد. / صدا و سیما